

קנד:

עין משפט
גר מצוה

י"א ב ג ח ט ז ו ד טו י"ז י"ח י"ט
שבת הלכה י סמוג ללחין סה
טושי"ע א"ח ס"י רסו ספיק ט:
י"ח ד ה ז"י שס טושי"ע שס
וסמוג שס ספיק יח:
י"ט ו ז"י ס"ד מהלכות סוסה
הלכה ו טושי"ע א"ח ס"י
תרסס ספיק ג:

רַב נָסִים גֵּאוֹן

ואסילו למאן דאמר לוקין.
כלומר שר' ישמעאל סבר כי
לאו שניתן לאזהרת (מיחת)
ב"ד לוקין עליו, ור"ע סבר
לאו שניתן לאזהרת (מיחת)
ב"ד אין לוקין עליו.
והא קא מבטל כלי מהיכנו.
כבר שירשנו בפרק ממין
שעיקר הפרק כוה, ופירשנו
כי החלוקה בעצם בעלי חיים
דיווריתא או דעבא המצא
בפרק אלו מציות.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

וְהָאֵלֹהִים מִבְּטָלִים בְּכֹחַ הַדְרִיכָנוּ. שִׁירָנוּ לַמַּעֲלָה בְּפֶרֶק חִירָה (דף מג:).
עֲשֵׂרִיתִים בִּידֵי אָדָם וְאַחַת בְּאַיִץ. בְּסוּמָה בִּפְ"ב (דף נב:).
 וְשֵׁשׁ מִן הָעוֹשֶׂה סוּמָה בְּרָשָׁא הָאֵילָן יֵשׁ לְפָרֶשׁ שְׁמֵי עֲמִינִים הַעוֹשֶׂה
 סוּמָה בְּרָשָׁא הָאֵילָן כְּנוֹן שֶׁהֶחֱבֵד שֶׁל סוּמָה עַל גַּבִּי הָאֵילָן וְהָאֵילָן סוּמָה
 אֲחֻמָּה שְׁאֵין יֹכֵל לַעֲלֹת עַל אֲחֻמָּה סָכָה

ואפי' למ"ד לוקין ליכר
כל מלאכה ובהמתנה
דמחייב בהמתו לא
החיצונה: אמר ר"ב
שעונה כלי זכוכית
וכוונת תחתיה ומתו
נופלים והאנן תנן
בשבת *כי קאמר רב
דלא חזיא ליה והא
בבבלי' זוטרי מיתביב
טובל ועששיות מתו
נופלין ואעפ"י שמשו
דיקא נמי דקתני דמוי
חזי ליה אף הכא נמי

אע"פ שמשתברין ימהו דתימא ^(א)להפסד מועט נמי חש
יוחי אומר יהיתה בהמתו טעונה שליף של תבואה
ומסלקו לצד אחר והוא נופל מאליו חמורו של רבנן
רבש ולא רצה לפורקה עד מוצאי שבת למוצאי
נטל כלים הניטלין כשהרבש ^(ב)הרבש למאי חזי
חבלים ויפלו שקן מיצטור ויקי ויביא כרים וכסכות
^(ג)וקמבטל כלי מהיכנו ^(ד)הואכיב צער בעלי חיים קיה
דרבנן אביי אשכחיה ליה לרבה דקא משפשף לה
א"ל קא משתמש מר בבעלי חיים א"ל צדדין הן
רבנן מנא תימרא דתנן מתיר ^(ה)חבלים והשקין נ
^(ו)עולין דהוה להו צדדין וצדדין לא גזרו בהו רבנן ל
הוה צדדין אי נמי בלכתא אייתיביה ^(ז)שטים בידי אהר
ואין עולין לא כיו"ט מאי לאו דחק ביה באילן דה
אסורין לא דכפיה אילן ואנח סיכוך עיליה ^(ח)דקמש
סיפא שלש בידי אדם ואחת באילן כשרה ועולין
לאילן אמאי עולין לה כיו"ט ולא מאי צדדין אסורין
לה כיו"ט אלא התם בגזאזא פרסכנא דאילן גופיה דופי
דיקא נמי דקתני זה הכלל כ"ל ^(ט)אילו שינטל האילן ויכולה
ש"מ לימא כתנאי אין עולין לה כיו"ט ^(י)רש"י אומר מש
מאי לאו כהא קמפלגי דמ"ס צדדין אסורין ומר סבר
דכ"ע צדדין אסורין והכא בצדי צדדין קמפלגי מ"ס צ
צדי צדדין מותרין רבא אמר מאן דאסר בצדדין אסר
דשרי בצדי צדדין שרי נמי בצדדין אייתיביה רב

בכעלי חיים. ותכן (בינה דף נו.) לא רוכבין על גבי בהמה וה"ה יבד ופלין או דרך משמשינו וכו' לא גזרי בה: **מאי** **כחבר** **גוול** גזרו ברעויות ומרכיבין על החמור וז' מכלון וז' מכלון ואריך לנקלן **כחבר** **אגלוני**. שמים שאין מחוברות יחד אלא על ידי טעמה **וינגלי** שאינו כריך אלא להמך מעט והסמך יוצא וכן ממתקנות ש' חבל לכל אחד ואחד ומזה טעמה וטעם ע"ס כפוף קט אלו וכן ממתקנות וז' ופלין: **שמים** **כירי** **אש** ואשם **אש** והשליש עשה באלין כשירה. דפעת לא איכפת לן אם מחוברות רבותא אשמעינן דאפילו הכי אין עולין לה לאכול ולשון בזה"ש ע"כ סבכה וטותן כליו ונמלא משמחם באלין. כל בטיסה דסוכה נקטין דבכמה דוכתין מנן בה הכי שאלן מטרירין אותו לעלות לאמר לה **דחק** ביה **באלין**. ואומרי ביה קטס על דפעת נבקיס שנקב הטהמים אלא בגדי אילן: **דכפיי** **באלין**. לענפיו העלוויים הטוב ללד **אמאי** **עולין** לה ב"ש. הכי הסבך נשען עליו והוא משמחם ב"ש: **הסב** **בגוול** **פרסכנא** **שאלין** **גופיה** **דופן** **בעלמא** **שוויי**. גוואל חטטויהו דופן בעלמא לסוכה ולא סמן הסבך עליהן. ולכך נקט דופן הסבך עליה משום דליון דרופן רביעי הוא שאינו כריך לסוכה דופן להכי אוקמא בגוואל פרסכנא וממילא הוא בלא ערשא: בגדרין וסוכין עליהן דהוא ליה משמחם בגדרין כשמשמחין ע' כולי עלמא סברי אסור להשמחם באלין: **אמר** **אביי**. אי"נ הכי לאו בגדרין נינהו אלא כדי דרדים (ס'הקנים הנחומים נבקיס

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבת

ואפי' למ"ד דלוקין. במסכת מכות (דף י"ג:) הכא אפי' לאו ליכא דאי לאוהורי אמלכא שטל ידו ועיי' בהשמו תחא כגון ממזר ילימזר לא חשבה כל מלכא ובהמתן מאי חשבה ששטע אחר לנדר ובהמתן לנדר: **בהשמו.** במלכא הנעשה עיי' תחא לא מחייב בזה גמור לנדר ענין: **טעונה כלי וכוזרי.** לנקות ענין:

[illegible]

וַיֵּצֵא תַחְתִּיהֶן מִטְנֵי
דָּבָר "צַעַר בְּעָלֵי חַיִּים
לִבְרִיָּה אֲנָבָא דַּחֲמָרָא
וְצַדְדִּין לֹא גִזְרוּ בְּהוּ
פְּלִין מֵאֵי לֹא בַּחֲבֵר
אֲבָחָא אֲגֻלּוּקִי דֹּלָא
וְאַחַח בִּאֲוִיל כְּשֶׁרָה
לֵה עֲדָדִין "צַדְדִּין
מִשׁ בִּאֲוִיל אֵ"ה אִימָא
הַ בְּיוֹ"ט וְאִי דַּכְפִּיָּה
סוֹף סוֹף אִמָּא עוֹלִין
בְּעֵלְמָא הוּא דְשׁוּוִיָּה
לְעִמּוּד עוֹלִין לֵה בְּיוֹ"ט
ר"מ עוֹלִין לֵה בְּיוֹ"ט
מוֹתָרִין אִמְרָא אֲבִי לֹא
יִ צַדְדִּין אֲסוּרִין וּמִ"ם
נְמִי בְּצַדִּי צַדְדִּין מֵאֵן
מִשְׁרָשִׁיא לִרְבָּא נַעֲיָן
יֵדָה

לכל תשמיש: לדרין. שאינו מרכיבו עליו אלא משפשו על דרי
 ידו וליקרו אלא המזמר ומשפשו עליו ושען גופו כדרי המזמר:
 ונתן שבראש הרצועה ובו מסמר קטן כעין שעשין לחזק שקורין
 זו מזו: **א' נמי בלכא**. כעין שעשין לדרדור יין שיש בהן טעמות
 ומכניסין בפניהן ושוב אינו יולא מהבדו וכבשה לסלקו מיוצר העץ
 וכן גבי סוכה חס כשכריתו צל. דענות ואם עשה שמים הלכנתו
 הם **א' נמי חס** כולן נקצעות בגלן. והא דנקט שמים צדי דרי
 כה ד"ט מפני שסככה קשור בדופניה ונשען עליה והוא משתמש
 בלשון עליה במסכת סוכה לפי שרובן עושין וסוכותיהן בראש גגן
 העולם לטובה שילבד מוריד אחר את הכלים וכן הרבה: **מאי לא**
בנה בנפשו של אילן וסוקר שוב על אותן דענות ומ"מ אין כלן
 אילן אחר וכן של זה לזה וקשרן אלו עם אלו ומהן נעשה הדופן:
ג' אלא מאי לדרין אסורין סוף סוף **אמאי** עולין לה ד"ט **אלא**
סככה כעין שעשין סככה יואלין מדרין ומתפשטין לכהן ולכהן
 וגו' פרסכנה ולא שכינה כדקא ס"ד בדכפיה ילימי כגון דלא
 דהא **ב' כשרה** והסוקר נמי לא סמך עליה לא טרפה למעבד לו
מאי לא כהא **קמיפליגי** כו'. וכגון דחק באילן ומוחזיק קיס
 ידי סככה דאי לא כהא **פליגי** במאי מוקמא פלוגתיהו דהא
 פליגי ליהא למימר דסככה ליה (ולמ"ק) **לדרין** מותרין דמי
לדרין והסוקר הנחמן על גבן דרי דריס וצדי **לדרין** פליגי:
 יחד

הבהמה מביאה שק וטענין אותו מעד אחד ושק האחר מעד השני, ומביא חבל וקורשין ומסו וכשמבקשין לפרק משאו מגביה השקין לרופף קשר החבל להיות נוהל לחתיו, ומחירי ופניה הש יוחדין לארך. ומצא מגביה וסודרי השקין בעידו החמור כאשר איז מגביה עין החמור, והוא אכ"י אונו מתיח גומלין שחבר גומלין אליו כאבד גומלין כדתנן כיצד מאבירין את הערים ומסו מימי אבד בגומלין. והוא למשלל באמצעון פרקל אל תיסמו' אל תיסמו' הוי' תוס'.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו יום השביעי שבת לך
אלהך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך: שמות כ ט

הגהות הב"ח

(א) נט' וזנא תימרה דעק מחיר
החבלים: (ב) שם
דקמשחמיש חליץ: (ג) שם
זה הכלל כל שאילור ינטל
הליץ: (ד) רש"י ד"ה והא קא
מנטל כלי מזהבנו כרס:

לעזי רש"י

מִשֵּׁשׁ [מִשֵּׁשׁ]. עֲרִמּוֹת.
רְדִיּוּשְׁדוּרֶא
[רְדִיּוּשְׁדוּרֶא]. שְׁפֹשֶׁף.
פִּצֵּעַ.
עֲשֻׁקִים [טִשְׁקִים]. חֵיק.
צִיגְלֶא. חֶבֶק (רְצוּעַ-כֶּטֶן)
לִסּוֹס וְכִיכִי.

מוסף דע"י

[illegible]

בינו חגנאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones